aŭtografio Z 🌣. Procedo per kiu oni mekanike reproduktas manskribaĵojn.

Aŭtokrato. Absoluta regnestro. ~ismo. Aŭtokratio.

Aŭtokratio. Sistemo de absoluta regado.

Aŭtomato. 1 Mekanikaĵo, kiu ŝajnas agi propramove, kvazaŭ vivanta estaĵo. 2 Aparato, kiu funkcias per mekanismo sen bezono de homa direktado : disdona ~o, pes~o. ~a. 1 Funkcianta per mekanismo sen homa direktado : ~a aparato. 2 (f) Farita kvazaŭ mekanike, sen influo de la volo : ~a movo, laboro. ~e. Laŭ maniero ~a, mekanika : ~e ripeti; ŝi sin apogis ~e sur lian brakon z.

Aŭtomobilo. Senĉevala veturilo movata de motoro. ~isto. Kiu uzas aŭ kondukas ~on.

Aŭtonoma. Politike sendependa, memstara, precipe pri lando, provinco. ~eco. Politika sendependeco.

aŭtonomio Z = aŭtonomeco.

Aŭtoro. 1 Verkinto (de libro aŭ de scienca, literatura, belarta verko). 2 Farinto, kreinto, elpensinto: li estas ~o de sia propra malfeliĉo; la kunkulpulo estas punata kiel la ~o mem. ~signo. Signo montranta la ~on de iu tekstloko; referenco.

Aŭtoritato. 1 Ordonpovo : ~o de regnestro, de leĝoj. 2 Spirita povo, influo, bazita sur plenfidindaj kvalitoj : li havas grandan ~on sur siaj kolegoj pro sia kompelenteco; en nia afero povas ekzisti nur ~eco morala Z. ~a. Havanta ~on 1 aŭ 2 : ~a persono Z, decido, raporto; laŭ la opinio de aliaj personoj, kies juĝo en tiaj aferoj estas pli ~a ol mia Z; ~a teksto; ~a lono Z. ~(ul)o. 1 Estro. 2 Kompetentulo, fidinda eminentulo : ŝajnaj ~oj Z.

*Aŭtuno. 1 Tria sezono de la jaro, inter somero k vintro. 2 (f) Ekkadukiĝo. (Kp krepusko, vespero, velki, kliniĝi).

*Avo. Patro de patro aŭ patrino : $patrin/lanka \sim 0^{-Z}$.

avalo £. Garantio de kambio per akcepta subskribo.

avangardo. 1 Taĉmento gardanta la antaŭan parton de armeo. 2 (f) Pionireco: ~a partio; ~aj literaturistoj. Kp ANTAŬ-GVARDIO.

avantaĝo. Tio, kio donas ian superecon, preferaĵon, superan profiton aŭ enhavas pli grandan utilon, oportunon: ĉiu formo de regado havas siajn ~ojn; la amikeco havas tiun ~on super la parenceco, ke... ~a. Prezentanta ~on: ~aj kondiĉoj, ~a prezo. ~e. Kun ~o: tiu kuracilo estas ~e anstataŭigita per la nova.

*Avara. 1 Monavida, monama, tro monspara. 2 (t) Tro sparema pri io: ~a je helpo, pri laŭdoj. ~1 (tr). Esti avara pri, agi ~e pri io: padro ~as, infanoj malsparas; ~i al iu nutrajon B, karesojn B; ~i la laŭdojn, helpon. Mal ~a. Facile donanta: pri havo najbara (de najbaro) oni estas mal ~a Z; mal ~a je promesoj. Kp AVIDA, DOMAĜI, ŝPARI.

*Avelo. Speco de nukso, frukto de avelujo. ~ujo. Arbo el fam. de kupulacoj (corylus avellana). Kp JUGLANDO.

*Aveno. Veg. el fam. gramenacoj, uzata kiel nutraĵo por ĉevaloj k aliaj bestoj (avena).

*Aventuro. Neatendita k riska neordinara okazaĵo. ~ema. Deziranta k
serĉanta ~ojn. ~isto. Homo, kiu havas
neniun difinitan profesion k trovas vivrimedojn nur en riskoplenaj plej ofte
nehonestaj artifikoj. Kp fripono. ~ulo.
Homo, kiu spertis multajn ~ojn.

aventurino x. Speco de kvarco, entenanta malgrandajn orbrilajn pecetojn.

avenuo. Larĝa strato, ambaŭflanke borderita per arboj, ordinare kun perspektivo al monumento aŭ pejzaĝo.

averlo. 1 Difekto al ŝipo aŭ al ĝia ŝarĝaĵo. 2 Difekto okazanta al ĉiuspecaĵ varoj. ~i (ntr). Ricevi ~ojn: la ŝipo grave ~is dum la ŝtormo.

*Averti (tr). 1 Antaŭsciigi k atentigi iun pri io: mi ~as vin, ke tion ĉi vi en mia parolo ne trovos 2; la punkto ~as la leganton mallaŭtigi la voĉon (ke li devas mallaŭtigi la voĉon); meti ~on en la klubejo; ni ~as ilin ne esperi subvencion. Kp avizi. 2 Antaŭsciigi k atentigi iun pri minacanta danĝero aŭ malbono, por ke oni ĝin evitu: ~i iun pri danĝero B, eraro, risko; la instruisto ~is la knabon, ke li estos punata, se li ne laboros pli diligente; ~i iun kontraŭ lia malnobla konduto 2; ~i iun de grava eraro; li decidis ĉeesti la kunvenon mal-